

3. postna nedelja B

Kar je pri Bogu nespamet, je modrejše od ljudi, in kar je pri Bogu slabotno, je močnejše od ljudi. (1 Kor 1,25)

Prvo berilo

2 Mojzes 20,1-3.7-8.12-17

Tiste dni je Bog govóril vse te besede in rekel: "Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpêljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. Ne imej drugih bogov poleg mene! Ne izgovarjaj po nemarnem imena Gospoda, svojega Boga, kajti Gospod ne bo pústil brez kazni tistega, ki po nemarnem izgovarja njegovo ime! Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj! Spoštuj očeta in mater, da se podaljšajo tvoji dnevi v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog! Ne ubijaj! Ne prešuštvej! Ne kradi! Ne pričaj po krivem proti svojemu bližnjemu! Ne žêli hiše svojega bližnjega! Ne žêli žene svojega bližnjega ne njegovega hlapca in dekle, ne njegovega vola in osla, ne česar koli, kar pripada tvojemu bližnjemu!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 1,22-25

Bratje in sestre, Judje zahtevajo znamenja, Grki iščejo modrost, mi pa oznanjamo križanega Kristusa, ki je Judom v pohujšanje, poganom nespamet. Tistim pa, ki so poklicani, Judom in Grkom, oznanjamo Kristusa, Božjo moč in Božjo modrost. Kajti kar je pri Bogu nespamet, je modrejše od ljudi, in kar je pri Bogu slabotno, je močnejše od ljudi.

Evangelij

Janez 2,13-25

Bližala se je judovska velika noč in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, prodajalcem golobov pa rekel: "Spravite proč vse to in iz hiše mojega Očeta ne delajte tržnice!" Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: 'Gorečnost za tvojo hišo me použiva.' Judje so mu rekli: "Kakšno znamenje nam pokažeš, da smeš takó delati?" Jezus jim je odgovóril in rekel: "Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil." Judje so tedaj rekli: "Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?" On pa je govóril o templju svojega telesa.

Ko je vstal od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govoril o tem, in verovali so Pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus. Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku.

V razmislek

Tišina, red in mir so najgloblje človeške potrebe. V prizadevanju za njihovo uresničitev pa hkrati obstaja nevarnost, da ne vidimo več cilja in gremo preko njega. Zaradi miru in navideznega dobrega počutja se nagibamo k temu, da nismo več aktivni in ne iščemo več novih prilagoditev na spreminjajoče se življenjske razmere ("Saj je bilo vedno tako..."). To lahko opazimo na vseh nivojih človeškega sobivanja, tudi na verskem področju. Današnji evangelij pokaže, kako je Jezus močno odreagiral na obrede in rituale takratne tradicije.

Kot vsaka religija je bila tudi judovska religija v nevarnosti, da izgubi povezavo z vsakdanjim življenjem ljudi. Na to pa je opozoril Jezus na nadvse neobičajen način. Kupljene žrtvene živali niso bile več osebna last in tudi niso bile več del vsakdanjega življenja posameznikov. Denar, ki je bil namenjen za tempeljski davek, ni smel imeti podobe cesarja, da ne bi bil sredstvo za malikovanje cesarja in zaradi tega so morali imeti v templju poleg prodajalcev žrtvenih živali tudi menjalnico. Zaradi njihove glasne dejavnosti pa je vera zašla v nevarnost, da postane zgolj izpolnjevanje obveznosti in navidezna vera, ki ni imela ničesar skupnega več z življenjem.

Predvsem ljudje današnjega časa se vedno znova kritično sprašujejo o ozadju okostenelih verskih prepričanj in o obveznem izpolnjevanju verskih dolžnosti ter iščejo možnosti, kako bi povezali vero z življenjem.

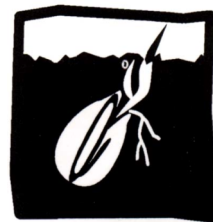
Resnična vera deluje iz znotraj navzven in ne potrebuje zunanje potrditve ("Kakšno znamenje nam pokažeš...?"), njena moč dokazovanja se odraža na drugem nivoju moči, ki ni viden in ni fizičen nivo moči ("Podrite ta tempelj..."). V drugem berilu govorimo o dejanski stopnji vere – ta je na videz slabotna in nespametna. Je vse tisto, kar se nahaja onkraj vidnih znamenj in človeške "modrosti", kar je iz čisto človeškega vidika neumno in zoprno in kar je bistvo naše vere – Božja vključitev v človeško zgodovino v osebi Jezusa Kristusa, vse tja do nerazumljive nesmiselnosti križa, iz same ljubezni do ljudi in iz globokega hrepenenja po združenju z Njim.

To Božje hrepenenje se vleče skozi vso zgodovino Stare Zaveze. Pri t.i. "desetih zapovedih" ni v ospredju spoštovanje zapovedi nedostopnega Boga, ki želi podjarmiti svoje podrejene, temveč Božje dejanje osvoboditve ("Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele"). Šele dejanje osvoboditve iz ujetništva in zatirajočega suženjstva postavi temelje nam poznanim pravilom življenja. To niso ukazi ("ti bi moral" v smislu "ti moraš"), temveč logični zaključki, ki so nastali iz izkušnje življenja z Bogom. Ker te je Bog vodil vedno znova korak za korakom iz tvoje osebne egiptovske hiše suženjstva in te še vedno vodi, ker čutiš, da si Bog želi tvoje odrešitve in odrešitve vsakega človeka, "bi moral" (t.j. "boš") to ali tisto storiti ali opustiti.

Božje dejanje osvoboditve in Njene posledice za življenje predstavljajo osnovo za to, da preverimo naše vsakdanje življenje iz vidika enotnosti vere in življenja. Ali naša vera temelji na živem odnosu z Bogom, ter ali je naše življenje v vseh malih vsakdanjih korakih in naš odnos z bližnjimi nekaj osvobajajočega in ali je polno ljubečega Boga? Morda je to vprašanje za naslednji del naše poti k Veliki noči.

3. postna nedelja B

Kar je pri Bogu nespamet, je modrejše od ljudi, in kar je pri Bogu slabotno, je močnejše od ljudi. (1 Kor 1,25)

Prvo berilo

2 Mojzes 20,1-17

Tiste dni je Bog govóril vse te besede in rekel: "Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpêljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. Ne imej drugih bogov poleg mene! Ne delaj si rezane podobe in ničesar, kar bi imelo obliko tega, kar je zgoraj na nebu, spodaj na zemlji ali v vodah pod zemljo! Ne priklanaj se jim in jim ne služi, kajti jaz, Gospod, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, ki pokorím krivdo očetov na sinovih, na tretjem in na četrtem rodu tistih, ki me sovražijo, izkazujem pa dobroto do tisočerega rodu tistim, ki me ljubijo in izpolnjujejo moje zapovedi. Ne izgovarjaj po nemarnem imena Gospoda, svojega Boga, kajti Gospod ne bo pústil brez kazni tistega, ki po nemarnem izgovarja njegovo ime! Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj! Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, sedmi dan pa je sobota za Gospoda, tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela, ne ti ne tvoj sin ne hči ne hlapec ne dekla ne živina ne tujec, ki biva znotraj tvojih vrat! Kajti v šestih dneh je Gospod narédil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, sedmi dan pa je počival. Zato je Gospod blagoslòvil sobotni dan in ga posvêtil. Spoštuj očeta in mater, da se podaljšajo tvoji dnevi v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog! Ne ubijaj! Ne prešústvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem proti svojemu bližnjemu! Ne žêli hiše svojega bližnjega! Ne žêli žene svojega bližnjega ne njegovega hlapca in dekle, ne njegovega vola in osla, ne česar koli, kar pripada tvojemu bližnjemu!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 1,22-25

Bratje in sestre, Judje zahtevajo znamenja, Grki iščejo modrost, mi pa oznanjamo križanega Kristusa, ki je Judom v pohujšanje, poganom nespamet. Tistim pa, ki so poklicani, Judom in Grkom, oznanjamo Kristusa, Božjo moč in Božjo modrost. Kajti kar je pri Bogu nespamet, je modrejše od ljudi, in kar je pri Bogu slabotno, je močnejše od ljudi.

Evangelij

Janez 2,13-25

Bližala se je judovska velika noč in Jezus je šel v Jeruzalem. V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, prodajalcem golobov pa rekel: "Spravite proč vse to in iz hiše mojega

Očeta ne delajte tržnice!" Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: 'Gorečnost za tvojo hišo me použiva.' Judje so mu rekli: "Kakšno znamenje nam pokažeš, da smeš takó delati?" Jezus jim je odgovóril in rekel: "Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil." Judje so tedaj rekli: "Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?" On pa je govóril o templju svojega telesa.

Ko je vstal od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govóril o tem, in verovali so Pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus. Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku.

V razmislek

Tišina, red in mir so najgloblje človeške potrebe. V prizadevanju za njihovo uresničitev pa hkrati obstaja nevarnost, da ne vidimo več cilja in gremo preko njega. Zaradi miru in navideznega dobrega počutja se nagibamo k temu, da nismo več aktivni in ne iščemo več novih prilagoditev na spreminjajoče se življenjske razmere ("Saj je bilo vedno tako..."). To lahko opazimo na vseh nivojih človeškega sobivanja, tudi na verskem področju. Današnji evangelij pokaže, kako je Jezus močno odreagirал na obrede in rituale takratne tradicije.

Kot vsaka religija je bila tudi judovska religija v nevarnosti, da izgubi povezavo z vsakdanjim življenjem ljudi. Na to pa je opozoril Jezus na nadvse neobičajen način. Kupljene žrtvene živali niso bile več osebna last in tudi niso bile več del vsakdanjega življenja posameznikov. Denar, ki je bil namenjen za tempeljski davek, ni smel imeti podobe cesarja, da ne bi bil sredstvo za malikovanje cesarja in zaradi tega so morali imeti v templju poleg prodajalcev žrtvenih živali tudi menjalnico. Zaradi njihove glasne dejavnosti pa je vera zašla v nevarnost, da postane zgolj izpolnjevanje obveznosti in navidezna vera, ki ni imela ničesar skupnega več z življenjem. Predvsem ljudje današnjega časa se vedno znova kritično sprašujejo o ozadju okostenelih verskih prepričanj in o obveznem izpolnjevanju verskih dolžnosti ter iščejo možnosti, kako bi povezali vero z življenjem.

Resnična vera deluje iz znotraj navzven in ne potrebuje zunanje potrditve ("Kakšno znamenje nam pokažeš...?"), njena moč dokazovanja se odraža na drugem nivoju moči, ki ni viden in ni fizičen nivo moči ("Podrite ta tempelj..."). V drugem berilu govorimo o dejanski stopnji vere – ta je na videz slabotna in nespametna. Je vse tisto, kar se nahaja onkraj vidnih znamenj in človeške "modrosti", kar je iz čisto človeškega vidika neumno in zoprno in kar je bistvo naše vere – Božja vključitev v človeško zgodovino v osebi Jezusa Kristusa, vse tja do nerazumljive nesmiselnosti križa, iz same ljubezni do ljudi in iz globokega hrepenenja po združenju z Njim.

To Božje hrepenenje se vleče skozi vso zgodovino Stare Zaveze. Pri t.i. "desetih zapovedih" ni v ospredju spoštovanje zapovedi nedostopnega Boga, ki želi podjarmiti svoje podrejene, temveč Božje dejanje osvoboditve ("Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te izpeljal iz egiptovske dežele"). Šele dejanje osvoboditve iz ujetništva in zatirajočega suženjstva postavi temelje nam poznanim pravilom življenja. To niso ukazi ("ti bi moral" v smislu "ti moraš"), temveč logični zaključki, ki so nastali iz izkušnje življenja z Bogom. Ker te je Bog vodil vedno znova korak za korakom iz tvoje osebne egiptovske hiše suženjstva in te še vedno vodi, ker čutiš, da si Bog želi tvoje odrešitve in odrešitve vsakega človeka, "bi moral" (t.j. "boš") to ali tisto storiti ali opustiti.

Božje dejanje osvoboditve in Njene posledice za življenje predstavljajo osnovo za to, da preverimo naše vsakdanje življenje iz vidika enotnosti vere in življenja. Ali naša vera temelji na živem odnosu z Bogom, ter ali je naše življenje v vseh malih vsakdanjih korakih in naš odnos z bližnjimi nekaj osvobajajočega in ali je polno ljubečega Boga? Morda je to vprašanje za naslednji del naše poti k Veliki noči.